

Forfatter: Gade, Niels Wilhelm

Titel: BREV TIL: Gade, Søren Nielsen; Arentzen, Sophie Hansdatter FRA: Gade, Niels Wilhelm (1847-04-18)

Citation: Gade, Niels Wilhelm: "BREV TIL: Gade, Søren Nielsen; Arentzen, Sophie Hansdatter FRA: Gade, Niels Wilhelm (1847-04-18)", i *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 125. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001988775-000-shoot-L0019887750000041.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Niels W. Gade - Optegnelser og Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Leipzigden 18de April 1847.

Kjæreste Forældre!

Jeg kommer nu ret snart til Eder; jeg benytter Ferierne i Conservatoriet til at besøge Jer. Mendelssohn reiser hele Sommeren bort, hvisaarsag Directionen har anmodet mig om at blive Sommeren i Leipzig. Ferierne begynder med Pintsen og varer hele Juni Maaned; jeg kommer da sandsynligviis Pintseften til Kjøbenhavn ligesom sidste Aar og bliver til 1ste Juli. Concerten gaar sagtens fløitens. 126— som jeg havde isinde at give i Kjøbenhavn dette Foraar. Slutningen af Mai er ingen god Concerttid, og desuden behøvede jeg en 14 Dage til at forberede Chor og Orchester. Jeg vil da hellere see, til næste Foraar at sætte noget lignende i Værk noget tidligere paa Foraaret. — Jeg befinder mig særdeles vel og er — især i den sidste Tid — meget flittig. Vinteren vil slet ikke høre op her tillands, i Begyndelsen af April havde vi 8te Dages Sommer, men fra den Tid har det været ret koldt; — — — her har været megen Nød blandt de fattige, — — — alle Fødevarer er meget dyre i denne Tid, og mange Gange kan de fattige for Penge ikke engang faa Brød, da Bagerne ved de høie Kornpriser sætter Penge til ved Bagningen. Moder skal derfor ikke være bange, hvad mig angaar, eller tro at see en mager Person i sin Søn, naar han kommer til Kjøbenhavn. Tvertimod befinder samme sig i høieste Velgaaende, blomstrende som en Rose, rigtignok en noget gammel Rose, som nu har floreret i 30 Aar. Jeg kan slet ikke finde mig i at være 30 Aar, det kommer mig saa løierlig for, allerede at være en saa gammel Cavalér. Naa! derved er nu intet at gjøre, altsaa Geduld! Jeg har af et Par danske, som er reist igjennem Leipzig, hørt nyt fra Kjøbenhavn, saavel om Casinoet som om Lysekronen, der faldt ned i Theatret — — samt om Jernbanen, som endnu ikke er færdig, hvilket sidste forresten har ærgret mig at høre. — De gode Kjøbenhavnere er dog ret nogle Nølepetere i alt, hvad de har for; s. 127 med Undtagelse af Carstensen, som forstaar at sætte sine Sager igjennem. Stakkels Fyr! han har jo mistet sin Kone, det lader ikke til, at han har Lykke med sig i den Retning.

Jeg haaber at træffe jer alle friske og vel i Kjøbenhavn, idetmindste maa I gjøre Jer Umage for at see raske og muntre ud; naa, for Fatter frygter jeg ikke, han har altid et lunt Humeur, men min kjære Moder maa sætte et muntert Ansigt op, til jeg kommer hjem, og vænne sig til at see Verden fra en lys Side, Marie behøver man da ikke at bede længe om at lee lidt, kjender jeg hende ret. Bie bare til jeg kommer, saa skal I see, hvor jeg skal sætte Humeur i Jer allesammen, saadan en courasi Fyr har I ikke længe seet.

Nu lev vel kjære Forældre, til vi sees om nogle Uger. Lev vel Marie!

Eders trofaste og hengivne Søn
NIELS.